

PONIEDZIAŁEK 25 Stycznia

Nawrócenie św. Pawła

17:00 + Urszula Borska w 1 r. śm.

WTOREK 26 Stycznia

Św. Tymoteusza i Tytusa

17:00 + z rodziny: Bigott i Golnik

ŚRODA 27 Stycznia

17:00 + Jerzy i Maria Ceynowa

**17:30 + Rozalia, Feliks oraz rodzeństwo
Buja**

CZWARTEK 28 Stycznia

Św. Tomasza z Akwinu

17:00 + Maria i Antoni Kulik

17:30 + Franciszka/ona/ i Michał

PIĄTEK 29 Stycznia

**17:00 + Stanisław Czapp w dniu ur. oraz
Anna Czapp i Stefania Nowik**

18:00 + Bogdan Obiegło i jego rodzice

SOBOTA 30 Stycznia

17:00 + Jan, Bronisława /ona/ Roman Styn

IV NIEDZIELA ZWYKŁA

31 Stycznia

08:00 + Maria, Józef, Leon Bolda

9:15 + z rodziny Węzeł i Bruhn

10:30 + Borscy: Urszula i Brunon

**16:00 + Stanisław Sawicki i Czesław
Marcinkowski**

MISERICORDIA DOMINI

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA MIŁOSIĘRDZIA BOŻEGO UL. GOŚCINNA 12,
84-120 CHŁAPOWO, TEL. 58 674 23 23 WWW.PARAFIA.CHŁAPOWO.PL

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE III Niedziela Zwykła - 24 stycznia 2021 r.

1. Zgodnie z wolą Papieża Franciszka trzecia niedziela okresu zwykłego każdego roku ma być w kościele przeżywana jako Niedziela Słowa Bożego. Ma ona przypomnieć wszystkim, pasterzom i wiernym, o znaczeniu i wartości Pisma Świętego dla życia chrześcijańskiego, a także o związku między Słowem Bożym a liturgia.

2. Jutro przypada święto Nawrócenia św. Pawła, we wtorek biskupów Tymoteusza i Tytusa. W środę przypada Dzień Pamięci Ofiar Holocaustu. W czwartek przypada wspomnienie św. Tomasza z Akwinu. Wszystkim jubilatam i solenizantom tego tygodnia składamy z okazji ich święta serdeczne życzenia i powierzamy opiece świętych Patronów.

3. 26 stycznia 2021 roku przypada XXI Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Obchodzony tradycyjnie po zakończeniu Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan, nawiązuje do tematu przesłania Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego, kierowanego do wyznawców islamu na zakończenie muzułmańskiego miesiąca postu, ramadanu. Tegoroczne hasło Dnia Islamu w Kościele katolickim w Polsce brzmi: "Chrześcijaństwo i muzułmanie: razem chronią miejsca kultu".

4. Przy wyjściu z kościoła można nabyć aktualny Gość Niedzielny i biuletyn parafialny.

5. Intencje mszalne na rok 2022 będą przyjmował od 1 lutego w biurze parafialnym.

6. Archidiecezja Gdańska w odpowiedzi na prośbę Caritas Chorwacji i przewodniczącego Episkopatu Polski przeprowadza dzisiaj zbiórkę do puszek na rzecz poszkodowanych w trzęsieniu ziemi. Dnia 29 grudnia 2020 roku Chorwację nawiedziło najsilniejsze od 140 lat trzęsienie ziemi. Jego epicentrum znajdowało się niedaleko stolicy kraju – Zagrzebia. Zginęło siedem osób, setki zostało rannych, a tysiące pozbawionych dachu nad głową. Straty materialne opiewają na miliony dolarów. Kilka dni później 6 stycznia 2021 roku doszło w tym regionie do kolejnych wstrząsów.

7. Dziękuję za ofiary złożone podczas Mszy św. kołędowych, na sprzątanie kościoła i na kwiaty. Taca w przyszłą niedzielę przeznaczona będzie na ogrzewanie kościoła.

Ks. Sławomir Skoblik - proboszcz

KARTKA Z KALENDARZA

Św. Tymoteusz - uczeń Pawła Apostoła, pierwszy biskup Efezu, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego. Urodził się w miasteczku Listra w Azji Mniejszej. Jego ojciec Grek był poganinem, a matka imieniem Eunike Żydówką. Chłopiec został nawrócony na chrześcijaństwo przez apostoła Pawła. Opowiadają o tym Dzieje Apostolskie (16, 1-4). Stał się jego towarzyszem i wiernym współpracownikiem. Apostoł nazywał go nawet swym umiłowanym i rodzonym dzieckiem i pomimo młodego wieku wyświęcił na prezbitera.

Paweł obchodził wraz z Tymoteuszem krainy Azji Mniejszej, odwiedzając wiernych i napominając do przestrzegania postanowień powziętych w Jerozolimie. Obaj byli też w Macedonii, Atenach i Koryncie oraz gdy pisał Listy do Rzymian, Kolosan, Filipian, Filemona. Św. Paweł powierzył mu duszpasterską opiekę nad chrześcijanami w Efezie, gdzie Tymoteusz został pierwszym biskupem. Sprawując tę funkcję otrzymał od apostoła dwa listy pasterskie, będące swego rodzaju instrukcjami dla „pasterzy” Kościoła.

Pewnego razu w Efezie odbywało się pogańskie święto poświęcone Dianie. Gdy lud ze śpiewem i radosnymi okrzykami obnosił wokół miasta pogańskie bożki, gorliwy w swej wierze apostoł, wszedł w tłum i zaczął głosić wiarę w prawdziwego Boga. Rozwścieczeni poganie rzucili się na niego, zaczęli bić i ciągnąć po ziemi, aż wreszcie ukamienowali. Miało to miejsce najprawdopodobniej w 97. Chrześcijanie wzięli ciało apostoła i z honorami pochowali w granicach miasta

Św. Tytus - (ur. ok. 2 w Antiochii Syryjskiej, zm. ok. 96 prawdopodobnie w Gortynie) – uczeń św. Pawła Apostoła, biskup, apostoł Krety, święty Kościoła katolickiego i prawosławnego. Tytus znany jest wyłącznie z listów św. Pawła.

Pochodził z rodziny grecko-rzymskiej, zamieszkałej w okolicy Antiochii Syryjskiej (dzisiejsza Turcja). Stamtąd zabrał go Apostoł do Jerozolimy. Tytus został wyznaczony przez św. Pawła na biskupa Krety – opiekował się tamtejszą gminą chrześcijańską. W Nowym Testamencie znajduje się list skierowany do Tytusa napisany ok. 65 roku przez św. Pawła.

Tytus zmarł w wieku 94 lat. Grób Tytusa znajduje się prawdopodobnie w Gortynie, gdzie według legendy miał ponieść śmierć męczeńską, natomiast relikwie Grecy przenieśli w 1662 roku do Bazyliki św. Marka w Wenecji. W roku 1966 Paweł VI zwrócił je do Kościoła prawosławnego w Krecie, gdzie spoczywają w mieście Heraklion (Iraklion).

Św. Tomasz z Akwinu - ok. 1225, zm. 7 marca 1274) – filozof scholastyczny, teolog, członek zakonu dominikanów. Był jednym z najwybitniejszych myślicieli w dziejach chrześcijaństwa. Święty Kościoła katolickiego; jeden z doktorów Kościoła, który nauczając przekazywał owoce swej kontemplacji (łac. contemplata aliis tradere).

Przesłanie na miesiąc ramadan oraz Id al-Fitr 1441 H./2020 A.D.

Chrześcijanie i muzułmanie: wspólnie chroniąc miejsca kultu

Drodzy muzułmańscy Bracia i Siostry!

Miesiąc Ramadan, tak ważny w Waszej religii, jest dla Was czymś niezwykle drogim w wymiarze osobistym, rodzinnym i wspólnotowym. To czas duchowego uzdrowienia i wzrostu, dzielenia się z ubogimi, umacniania więzi z krewnymi i przyjaciółmi.

Dla nas, Waszych chrześcijańskich przyjaciół, jest on okazją, aby jeszcze bardziej zacieśnić nasze relacje z Wami poprzez składanie Wam życzeń, spotkania z Wami przy tej okazji i, tam gdzie to możliwe, zasiadania z Wami do iftarowego posiłku. Ramadan i Id al-Fitr są zatem specjalną okazją do umacniania braterstwa pomiędzy chrześcijanami a muzułmanami. To właśnie w tym duchu Papieska Rada ds. Dialogu Międzyreligijnego przekazuje wraz z modlitwą najlepsze życzenia i serdeczne powinszowania dla Was wszystkich.

Refleksje, jakimi chcielibyśmy podzielić się z Wami w tym roku, zgodnie z pielęgnowaną przez nas tradycją, dotyczą ochrony miejsc kultu.

Wiemy, że miejsca kultu pełnią ważną rolę w chrześcijaństwie i w islamie, podobnie jak i w innych religiach. Tak dla chrześcijan, jak i dla muzułmanów kościoły i meczety to miejsca zarezerwowane na modlitwę, zarówno osobistą, jak i wspólnotową. Są one budowane i wyposażane w taki sposób, aby ułatwiać wyciszenie, refleksję i medytację. To miejsca, gdzie można wejść głębiej w siebie, w ciszy doświadczając Boga. Miejsce kultu każdej religii jest zatem "domem modlitwy." (zob. Iz 56,7).

Miejsca kultu są również przestrzenią duchowej gościnności. Wyznawcy innych religii pojawiają się tu przy różnych specjalnych okazjach: ślubach, pogrzebach, wspólnotowych świętach itp. Uczestnicząc w tych wydarzeniach w milczeniu i w postawie szacunku dla praktyk religijnych gospodarzy, mogą jednocześnie zakosztować ofiarowanej im gościnności. Praktyka taka jest uprzywilejowaną formą świadectwa jedności osób wierzących, bez umniejszania czy kwestionowania tego, co ich odróżnia.

Warto przytoczyć tu słowa Papieża Franciszka podczas jego wizyty w meczecie Hejdara Alijewa w Baku (Azerbejdżan) w niedzielę 2 października 2016 roku: "Wspaniałym znakiem jest spotkanie się w atmosferze braterskiej przyjaźni w tym miejscu modlitwy, znakiem ukazującym harmonię, jaką religie mogą budować wspólnie wychodząc z relacji osobistych i dobrej woli osób odpowiedzialnych."

W kontekście niedawnych ataków na kościoły, meczety i synagogi - ze strony nikczemnych osób, dla których miejsca kultu zdają się być ulubionym celem ich ślepych i bezsensownych aktów przemocy - ważnym wydaje się przypomnienie tego, co mówi Dokument o ludzkim braterstwie dla pokoju światowego i współlistnienia podpisany przez Papieża Franciszka i Wielkiego Imama Al-Azharu, Ahmada At-Tayyeba w Abu Zabi, 4 lutego 2019 roku:

"Ochrona miejsc kultu - synagog, kościołów i meczetów - stanowi powinność zagwarantowaną przez religie, ludzkie wartości, prawa oraz konwencje międzynarodowe. Wszelkie próby atakowania miejsc kultu, lub zagrażania im poprzez zamachy, wybuchy, lub zniszczenia stanowią wypaczenia nauczania religijnego, a także wyraźne pogwałcenie prawa międzynarodowego."

Doceniając wysiłki wspólnoty międzynarodowej podejmowane na różnych poziomach na rzecz ochrony miejsc kultu na całym świecie, wyrażamy nadzieję, że obustronny szacunek, wzajemne poważanie i współpraca między nami pomoże nam w umacnianiu więzów autentycznej przyjaźni i uzdolni nasze społeczności do tego, aby mogły strzec miejsc kultu, a tym samym zapewnić następnym pokoleniom podstawowe prawo do wyznawania swojej wiary.

Z wyrazami szacunku i braterskim pozdrowieniem, w imieniu Papieskiej Rady ds. Dialogu Międzyreligijnego składamy szczerze życzenia owocnego Ramadanu i radosnego święta Id al-Fitr.

Z Watykanu, 17 kwietnia 2020 roku

kardynał Miguel Ángel Ayuso Guixot, M.C.C.J. - Przewodniczący ks. Prałat Indunil Kodithuwakku Janakarathne Kankanamalage – Sekretarz

KONGREGACJA DS. KULTU BOŻEGO I DISCYPLINY SAKRAMENTÓW

Prot. N. 602/20

NOTA O NIEDZIELI SŁOWA BOŻEGO

Niedziela Słowa Bożego, która zgodnie z wolą Papieża Franciszka przypada w każdym roku na trzecią niedzielę okresu zwykłego, przypomina wszystkim, pasterzom i wiernym, o znaczeniu i wartości Pisma Świętego dla życia chrześcijańskiego, a także o związku między Słowem Bożym a liturgią: „Jako chrześcijanie jesteśmy jednym ludem kroczącym w historii, jesteśmy silni obecnością Pana pośród nas, który do nas przemawia i nas karmi. Dzień poświęcony Biblii nie powinien być «raz w roku», ale w każdym dniu roku, ponieważ musimy pilnie stać się bliscy Pismu Świętemu oraz Zmartwychwstałemu, który nigdy nie przestaje

działać się Słowem i Chlebem i Mianem wielkości wierzących. W tym celu musimy wejść w bliską relację z Pismem Świętym, w przeciwnym razie nasze serce pozostanie zimne, a oczy zamknięte, dotknięte niezliczonymi formami ślepoty”. Niedziela ta stanowi zatem dogodną okazję, by powrócić do lektury niektórych dokumentów kościelnych, a zwłaszcza do Praenotanda Ordo Lectionum Missae [Wprowadzenie do lekcjonarza mszalnego], które przedstawiają syntezę zasad teologicznych, celebracyjnych i duszpasterskich dotyczących Słowa Bożego głoszonego podczas Mszy, ale ważnych także przy każdej celebracji liturgicznej (sakramenty, sakramentalia, liturgia godzin)

1. Za pośrednictwem czytań biblijnych proklamowanych podczas liturgii, Bóg mówi do swojego ludu, a sam Chrystus głosi swoją Ewangelię[4]; Chrystus stanowi centrum i pełnię całego Pisma, Starego i Nowego Testamentu. Słuchanie Ewangelii, punkt kulminacyjny liturgii Słowa[6], charakteryzuje się szczególną czcią, wyrażaną nie tylko przez gesty i aklamacje, ale przez samą Księgę Ewangelii. Jedną z możliwości obrzędowych właściwych dla tej niedzieli mogłaby być procesja na wejście z Ewangeliarzem[9] albo, gdy nie ma procesji, umieszczenie go na ołtarzu.
2. Układ czytań biblijnych ustalony przez Kościół w Lekcjonarzu otwiera na poznanie całego Słowa Bożego. Konieczne jest więc respektowanie wskazanych czytań bez zastępowania ich innymi czy usuwania i z wykorzystaniem wersji Biblii zatwierdzonych do użytku liturgicznego. Proklamacja tekstów z Lekcjonarza tworzy więź jedności między wszystkimi wiernymi, którzy ich słuchają. Zrozumienie struktury i celu liturgii słowa pozwala zgromadzeniu wiernych przyjąć pochodzące od Boga słowo, które zbawia.
3. Zalecany jest śpiew psalmu responsoryjnego, który jest odpowiedzią modlącego się Kościoła; dlatego w każdej wspólnotcie należy rozszerzyć posługę psalmisty.
4. W homilii przedstawiane są w ciągu roku liturgicznego i wychodząc od czytań biblijnych tajemnice wiary i normy życia chrześcijańskiego. „Pasterze mają przede wszystkim wielką odpowiedzialność za wyjaśnianie i pomoc wszystkim w zrozumieniu Pisma Świętego. Ponieważ Pismo to jest księgą ludu, zatem ci, którzy mają powołanie do posługiwania Słowu, muszą czuć silną potrzebę tego, by wspólnota miała dostęp do tegoż Słowa". Biskupi, prezbiterzy i diakoni winni odczuwać zobowiązanie do pełnienia tej posługi ze szczególnym oddaniem, z wykorzystaniem środków proponowanych przez Kościół.
5. Szczególne znaczenie ma cisza: sprzyjając rozważaniu, umożliwia wewnętrzne przyjęcie Słowa Bożego przez tych, którzy go słuchają.
6. Kościół zawsze zwracał szczególną uwagę na tych, którzy proklamują Słowo Boże w zgromadzeniu: kapłanów, diakonów i lektorów. Posługa ta wymaga szczególnego przygotowania wewnętrznego i zewnętrznego, zażyłości z tekstem, który ma być proklamowany oraz niezbędnej praktyki, by go proklamować, przy unikaniu jakiegokolwiek improwizacji. Jest możliwość poprzedzenia czytań krótkimi i odpowiednimi wprowadzeniami.
7. Zważając na wartość Słowa Bożego, Kościół namawia do zadbania o ambonę, z której jest ono głoszone; nie jest to jakiś funkcjonalny mebel, ale raczej miejsce odpowiadające godności Słowa Bożego, w powiązaniu z ołtarzem: mówimy bowiem o stole Słowa Bożego i Ciała Chrystusa, w odniesieniu tak do ambony, jak i przede wszystkim do ołtarza. Ambona jest zastrzeżona dla czytań, śpiewu psalmu responsoryjnego i głoszenia Paschy; może być na niej wygłaszana homilia i odczytywane intencje modlitwy powszechnej, natomiast mniej właściwe jest korzystanie z niej do czytania komentarzy, ogłoszeń, kierowania śpiewem.
8. Księgi zawierające fragmenty Pisma Świętego wzbudzają w słuchających ich ludziach cześć względem tajemnicy Boga, który mówi do swojego ludu. Dlatego wymaga się troski o ich wartość materialną oraz ich dobre używanie. Niewłaściwe jest uciekanie się do używania kartek, fotokopii, materiałów pomocniczych w zastępstwie ksiąg liturgicznych.
9. W dniach, które poprzedzają Niedzielę Słowa Bożego lub po niej następują, wypada zachęcać do odbywania spotkań formacyjnych dla podkreślenia wartości Pisma Świętego w celebracjach liturgicznych; może to być okazja, żeby lepiej poznać w jaki sposób modlący się Kościół czyta Pismo Święte, lekturą ciągłą, półciągłą i typologiczną; jakie są kryteria rozmieszczenia liturgicznego poszczególnych ksiąg biblijnych w ciągu roku i w różnych okresach, a także jaka jest struktura cykli niedzielnych i dni powszednich czytań mszalnych.
10. Niedziela Słowa Bożego jest także sprzyjającą okazją do pogłębienia związku między Pismem Świętym a liturgią godzin, modlitwą Psalmami i Kantykami Oficjum, czytaniem biblijnymi, przez zachęcenie do wspólnotowej celebracji jutrzni i nieszporów.